ACHTSTE JAARGANG Nr 6 WG JUNI 1954

HET ZESKANT

PERSONEELSORGAAN VAN
I.H.C. HOLLAND

CONRAD-STORK

WERF GUSTO

DE KLOP

J. & K. SMIT

L. SMIT & ZOON

VERSCHURE

HET ZESKANT

PERSONEELSORGAAN VAN

I · H · C ·

HOLLAND

ACHTSTE JAARGANG Nr 6

JUNI 1954

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redactieadres: DEN HAAG
VERLENGDE TOLWEG 2

INHOUD: *Algemeen gedeelte*

Doet een chef het ooit goed?	62
Vacantie	63, 64
De Fotowedstrijd	65
Nieuws over de Fotowedstrijd	66
Folklore	66
Hydrauliek	67, 71
Een paar Fototips	68
Tewaterlating z.z. „Dalnevostochni" C.O. 301	70
Kijkje over buurman's schutting	72

Alle rechten voorbehouden

BIJ DE VOORPAGINA

Kamelen zijn dieren, die de beschouwer al direct voor een hoop problemen plaatsen. Gaat U maar na! Moet je zeggen: *de* kameel of *het* kameel? En wat is nu eigenlijk het verschil met een dromedaris? Het zit 'm in het aantal bulten, maar vrijwel geen mens weet uit z'n hoofd hoe of wat. Als de inlichtingen, die wij hebben, juist zijn, staat op de bekende Camel-sigaretten geen kameel, maar een dromedaris. Het is ons niet bekend of de foto op onze voorpagina nu van een kameel of een dromedaris is. Je kunt de bulten immers toch niet zien. En wat je niet zien kunt, hindert niets. Tussen haakjes, onze voorraad dierenfoto's voor de voorpagina is nu uitgeput. Wie heeft er nog?

Dit blad is het personeelsorgaan van de Industrieele Handelsorganisatie Holland, gevestigd in Den Haag. Het verschijnt iedere maand op de 1e Vrijdag na de vijftiende. Uitreiking aan personeelsleden van de in I.H.C. HOLLAND verenigde bedrijven vindt gratis plaats. De inhoud is beschermd krachtens de Auteurswet. Redactie: C. H. van Looij, hoofdredacteur. Firma-redacteuren: A. H. W. Pellen (Conrad-Stork), M. W. Hellemons (Werf Gusto), C. v. d. Wiel (De Klop), B. v. Duinen (J. & K. Smit), J. Koutstaal (L. Smit & Zoon) en Th. v. d. Wijden (Verschure).

DOET EEN CHEF HET OOIT GOED?

„Als hij grappig is, is hij te familiair. Als hij ernstig is, is hij een zuurpruim. Als hij jong is, weet hij het natuurlijk niet. Als hij te oud is, is hij een oude sok. Als hij met iedereen praat, is hij een kletsmeier. Als hij het niet doet, voelt hij zich te hoog. Als hij mensen op grond van prestatie en bekwaamheid promotie laat maken, kent hij zijn mensen niet. Als hij zijn mensen kent, kiest hij „vriendjes". Als hij er op staat, dat men zich aan de voorschriften houdt; is hij te lastig. Als hij het niet doet, is hij een slappe vent. Als hij verlangt, dat zijn mensen hun plicht doen, is hij een uitslover. Als hij het niet doet, krijgt hij van zijn baas te horen, dat hij te veel aan de kant van zijn personeel staat. Als hij zijn ogen de kost geeft, is hij een spion. Als hij het niet doet, maakt hij het zich te gemakkelijk. Wil hij alle klachten voorkomen, dan moet hij bezitten: De wijsheid van Salomo, het geduld van Job, de huid van een olifant, de slimheid van een vos en de moed van een leeuw. Als hij er over gaat piekeren, wordt hij gek. Slaat hij dan altijd de plank mis? Zeer zeker niet. Er zijn heel wat chefs, die de juiste koers weten te vinden.

Overgenomen uit
De Chr. Politieambtenaar —
Zeeuwsch Dagblad.

Vacantie

Onder bovenstaande titel schreef A. de Br. (L.S.Z.) in „Het Zeskant" van Mei 1954, over een vacantie in de bergen. Dat was een prettig geluid en het zij mij vergund daaraan uit mijn eigen ervaring iets toe te voegen over voetreizen.

Ik heb enkele jaren ervaring in de Oostenrijkse bergen, waar ik trektochten van berghut tot berghut heb gemaakt. De ervaringen welke ik hierbij heb opgedaan wil ik in dit artikel aan U doorgeven opdat de fouten, welke gemaakt worden door beginnelingen in de bergsport, vermeden zullen worden. De bergsport is niet gevaarlijker dan andere sport, mits men zich aan de spelregels houdt.

A. de Br. heeft niet genoemd het Nederlands Jeugdreisbureau „Roy" te Rotterdam, dat evenals vele andere organisaties een geheel verzorgde reis heeft samengesteld naar de Oostenrijkse Alpen en daarnaast reizen verzorgt waarbij U, na op de plaats van bestemming aangekomen te zijn, geheel vrij bent. U hebt alleen te zorgen weer op tijd aanwezig te zijn voor de terugreis één of meerdere weken later.

Nu de spelregels. Deze zijn zeer eenvoudig en ze betreffen de uitrusting en Uw gedrag in de bergen.

Uw kleding moet stevig zijn. U moet vooral zorgen niet alleen overhemden met hele mouwen en korte broeken mee te nemen. Het kan koud zijn in de bergen, dus zorg voor iets warms en vaak moet U Uw lichaam beschermen tegen de zon. De zon is veel feller in de bergen en verbrandingen van armen en benen, gezicht (vooral de lippen), nek en oren komen veel voor en kunnen zeer gevaarlijk zijn. Een goede zonnebril en goede zonnebrandolie zijn noodzakelijk (Ultrazeozen is heel goed, maar alleen in Oostenrijk te koop. Nederlandse artikelen geven niet voldoende bescherming). Denk om goede regenkleding. De dames kunnen beter tijdens de tochten geen rokken dragen. Ze zijn vaak zeer hinderlijk, tenzij ze erg wijd en niet te lang zijn.

De schoenen moeten stevig en volkomen betrouwbaar zijn. Het beste zijn echte bergschoenen met rubber profielzolen. Ga echter nooit op lage schoenen, of zoals ik wel gezien heb op damesschoenen met hoge hakken de bergen in. Uw schoenen vormen de verbinding tussen U en de bergwand en van de betrouwbaarheid van deze verbinding hangt alles af.

Als U een bergstok mee wilt nemen, zorg dan voor een stevige stok met een stalen punt. Bergtouwen zijn alleen maar hinderlijk, evenals houwelen. Deze heeft U alleen maar nodig voor tochten langs ongebaande wegen, welke alleen met een gids gemaakt kunnen worden, en welke tochten ook van U veel ervaring vergen. Deze artikelen zijn zeer prijzig en U kunt het zeer zeker zonder doen. Voor de beginner is er meer dan genoeg te genieten langs de gebaande wegen.

De rugzak moet waterdicht zijn en voorzien van een draagstel. Zorg dat

U in de rugzak niet te veel of te weinig meeneemt. U moet alles gedurende Uw hele tocht zelf dragen, dus te veel meenemen vergt te veel van Uw krachten. Wat U als minimum bij U moet hebben, behalve bovengenoemde kleding en Uw persoonlijke zaken, is het volgende:
Een paar lichte schoenen (gymschoenen bijv.) voor in de berghutten; wat verbandmiddelen en vooral een stevige zwachtel om verzwikte enkels te omwikkelen, voetpoeder, (verzorg Uw voeten goed!); verder wat voedsel als suikerklontjes, een doos boter; thee en kaas, wat U in Holland reeds kunt kopen. Voordat U de bergen intrekt, kunt U dan brood kopen en wat worst of spek. Alle levensmiddelen die U in de berghutten koopt, zijn iets duurder dan in het dal, wegens het vervoer omhoog. Soms moet de waard dit op zijn rug naar boven dragen!

Het warme eten in de hutten is niet zo duur (*f* 1,— tot *f* 1,25). U zult er moeten kiezen uit een klein menu. Voor de broodmaaltijden zorgt U zelf als U alles daarvoor hebt meegenomen. Heet water voor de thee is tegen kleine vergoeding verkrijgbaar. Serviesgoed krijgt U ook. Alleen voor een flink mes voor het brood snijden kunt U beter zelf zorgen.
Het slapen in een berghut is ook niet duur. Kamers voor 2, 3, 4 of meer personen met kribben (± *f* 2,40 per nacht) zijn niet altijd beschikbaar, maar er zijn slaapzalen (Matrasenlager) waar U terecht kunt tegen belangrijk lagere prijzen. Stromend water en electrisch licht zijn niet altijd aanwezig.

Vanuit elke hut zijn prachtige tochten te maken. Deze gaan langs gemarkeerde wegen. Om de zoveel meter vindt U op Uw tocht een rode verfstreek (Markierung) welke U naar Uw doel leidt over vaak moeilijke, maar betrouwbare wegen.

Wijk niet van deze paden af, want dan kunnen er ongelukken gebeuren en vergeet niet de „Hüttenwirt" te polsen over de tocht welke U denkt te maken. Vaak kan hij U bijzonderheden vertellen over de tocht. Maak nooit een tocht in „het wilde weg" en laat de edelweiss staan. Deze mooie bloemen staan op de gevaarlijkste plaatsen en veroorzaken zo zeer veel ernstige ongelukken.

Gaat U een tocht maken, vertrek dan bij zonsopgang. U kunt dan op het heetst van de dag gaan rusten en U hoeft U niet te haasten om voor donker binnen te zijn. Denk er steeds aan, dat U niet op vlak land loopt en dus Uw snelheid aan het terrein aan moet passen. Rustig en langzaam lopen voorkomt oververmoeidheid. Vergeet vooral niet een goede kaart mee te nemen. Op deze kaart zijn de gemarkeerde paden ook aangegeven en wel de zomermarkering met een rode en de wintermarkering met een blauwe stippellijn (goede kaarten zijn de van Greytag & Berndt, dit zijn overdrukken van militaire kaarten, de sneeuwvelden zijn kleiner dan op de kaart aangegeven).

Een trektocht van 14 dagen uit en thuis langs de hutten, de reis Holland-Innsbruck retour met zakgeld inbegrepen, kostte mij *f* 200,—, met welk geld ik ruim ben rondgekomen. Wel raad ik U aan extra geld mee te nemen. U weet nooit, wat er onderweg kan gebeuren. Dit extra geld kunt U dan na de reis weer op Uw spaarbankboekje terugstorten.

Ik ben steeds bereid ieder die nadere inlichtingen over de bergsport wenst, zoveel in mijn vermogen ligt, te helpen met alle inlichtingen.

U een prettige vacantie toewensend, eindig ik met de oude groet uit de Tiroolse bergen

Grüsz Gott
W. v. W. (Gusto)

DE FOTOWEDSTRIJD

PRIJSWINNAARS VOOR MEI

A. Beginners *„Wolken en water"*

B. Gevorderden *„Voorjaarsprachi"*

Nieuws over de FOTOWEDSTRIJD

De fotowedstrijd is nu begonnen — de eerste prijswinnende foto's vindt U op blz. 65 van dit nummer — en het wordt nu tijd U mede te delen welke prijzen er beschikbaar worden gesteld.
In de klasse A. „Beginners" ontvangt de prijswinnaar een rolfilm welke geheel gratis voor hem ontwikkeld en afgedrukt wordt.
Van de beste foto laat de redactie van „Het Zeskant" bovendien een vergroting op briefkaart-formaat maken.
In de B.-Klasse „Gevorderden" gaan wij anders te werk, daar vele lieden in deze groep hun eigen negatief ontwikkelen en zelf hun afdrukken en vergrotingen maken. De prijswinnaar in deze klasse ontvangt daarom twee rolfilms of een kleinbeeld-patroon naar keuze. Maar hiervan geen afdrukken!
In een komend nummer volgen nadere berichten over de hoofdprijzen, die door de 6000 Zeskant-lezers tezamen gekozen zullen worden. Aan deze verkiezing zal bovendien een attractieve prijsvraag verbonden zijn.

FOLKLORE

1. ZEDEN EN GEBRUIKEN

Over **Klederdrachten** kunnen we kort zijn. Iedereen heeft wel eens een al of niet echte Urker of een Zeeuw, een Fries of Overijsselaar gezien in zijn traditionele klederdracht.
Er zijn in Nederland slechts enkele plaatsen, waar de klederdracht met alles wat daarmee samenhangt, nog volledig overgeleverd is. Volendam, Staphorst, Marken en kleine gedeelten van Zeeland zijn zulke plaatsen. In Overijsel bleef alleen de neepjesmuts over, in Friesland en Drente het oorijzer.
Het dragen van die eigen klederdrachten is nog niet zo oud als we geneigd zijn te denken; wellicht maar enkele honderden jaren. De betekenis lag hierin, dat men direct kon zien waar de drager woonde, en of men dus met vriend of vreemde te doen had. Hoe meer geïsoleerd men woonde, des te langer bleef de klederdracht bewaard, totdat in onze moderne tijd vrijwel alles gelijkgeschakeld is.
Over het **huwelijk** vindt men veel aardige dingen. Allereerst al bij het aanzoek. In Staphorst is de jongeman, die voor het eerst bij zijn meisje thuis komt — om haar hand te vragen — al zeker van zijn zaak..... als er een pot rijstebrij boven 't vuur hangt.
De bruiloft in Vriezeveen doet een flinke aanval op de beurs en het uithoudingsvermogen van bruid en bruigom. Het begint al op de avond van ondertrouw; dan is 't „rozen maken" ter versiering van de wagens op de trouwdag. De Zondag na ondertrouw wordt bestemd voor „Jongelui's Gastmaal" en een dag later viert men „ouwelui's gastmaal". Dit alles ten huize der bruid.
Een week later wordt dit bij de bruidegom herhaald. In deze week komen ook de buren naar het feest. Op Vrijdag gaan ongetrouwde zusters of nichten, de „brulfteneugers" op pad, om alle bekenden — en dat zijn er

Vervolg Alg. Ged. op pag. 67

JUBILEUM VAN *M. Goudappel*

Ditmaal was het geen Paasjubilaris, zoals in het vorig Zeskant werd vermeld, maar een Hemelvaartjubilaris. Op 27 Mei jl. was het nl. 25 jaar geleden, dat de Machinebankwerker M. Goudappel zijn intrede bij Gusto deed. In verband met Hemelvaartsdag vond de huldiging plaats op 26 Mei.

De cantine was behoorlijk vol met belangstellenden. Dit zal de jubilaris goed hebben gedaan.
Het woord werd gevoerd door de Heren Binnema, Lissenberg en Linkels, die aan hun woorden van waardering mooie geschenken toevoegden, terwijl mevr. Goudappel bloemen kreeg geschonken.
Op 28 Mei d.a.v. vond de ontvangst en huldiging door de Directie plaats. De Heer F. Smulders sprak hier de jubilaris toe en spelde hem het Gusto-

insigne voor 25 jaar trouwe dienst op en bood hem tevens een gouden polshorloge en de gebruikelijke enveloppe aan.
Mr Hovingh sprak namens de Maatschappij voor Nijverheid en Handel en overhandigde hem het Vererend Getuigschrift van deze maatschappij met de daarbij behorende legpenning.

G. Meyers JUBILEERDE

Op 13 Mei jl. was het 25 jaar geleden, dat G. Meijers bij Gusto zijn intrede deed als leerling-vormer in de Gieterij. Dit bleek echter zijn roeping niet te zijn, want 10 dagen later „verhuisde" hij naar de Afd. Scheepsbouw en werd leerling-ijzerwerker. Dit vak bleef hij trouw en lange jaren was hij als

ijzerwerker-afschrijver werkzaam. Nog niet lang geleden kwam hierin echter verandering, doordat hij belast werd met de opleiding van leerlingen-scheepsbouwers. Zijn jarenlange ervaring en vakkennis kan hij thans aan anderen overbrengen.
Onze jubilaris geniet een grote bekendheid wegens het feit, dat hij reeds enkele jaren voorzitter van de fabriekskern is. We hebben hem in deze functie leren waarderen om zijn tactisch optreden, zijn gedegen oordeel en zijn begrip voor de moeilijkheden van anderen, maar vooral ook omdat hij toonde niet eenzijdig ingesteld te zijn.
Verder heeft hij zich verdienstelijk gemaakt als bestuurslid van de Ziekenkas en als lid van de redactie-commissie van het Zeskant.

Het was dan ook niet te verwonderen, dat op de avond van 12 Mei de cantine vol belangstellenden was om de huldiging van de jubilaris mee te maken.
Hij werd hier toegesproken door de Heren van Wieringen, Onderdelinden, v. d. Schee, Wink en Hellemons, die hun woorden van waardering vergezeld deden gaan van geschenken. Mevr. Meijers had een dubbele bloemenhulde in ontvangst te nemen.
Memoreren we nog, dat hiervoor nog een huldiging plaats vond in een bijzondere kernvergadering. Hier werd de jubilaris toegesproken door de Heer Boomert, die hem tevens een boekwerk namens de kern schonk. Verder volgden nog toespraken door de Heren v. d. Wal, voorzitter beambten- en bazenkern, Verboom, namens de kern Slikkerveer, en Hellemons.
Op 13 Mei volgde de ontvangst en huldiging door de Directie. Mr H. Smulders sprak hier de jubilaris toe en schonk hem een gouden armbandhorloge en de gebruikelijke enveloppe. Hij spelde hem ook het Gustoinsigne voor 25 jaar trouwe dienst op.
Namens de Maatschappij voor Nijverheid en Handel voerde Mr Hovingh het woord en bood hem het Vererend Getuigschrift van de Maatschappij met de daarbij behorende legmedaille aan.

ONTSLAG

Het woord „ontslag" staat hier zo grimmig boven, maar het is niet zo kwaad bedoeld. De volgende regels zijn bestemd voor hen, die de Werf Gusto verlaten, om welke reden ook. Laten we hopen, dat het is om hun positie te kunnen verbeteren.
Bij het verlenen van ontslag wordt natuurlijk de Afd. Personeel ingeschakeld en van deze afdeling ontvangen de betrokkenen hun getuigschrift. En dan stappen ze voor de laatste maal de poort uit!
Ho, vriend! Je vergeet wat! Je vergeet, dat je rentekaart en eventueel je kinderbijslaglijst nog bij de Sociale Afdeling zijn. Zou je die papieren nog mee willen nemen? Ze liggen voor je klaar, als je tenminste een paar dagen voor je vertrek daarvan mededeling hebt gedaan aan de

Sociale Afdeling

Boren IN HET MEER

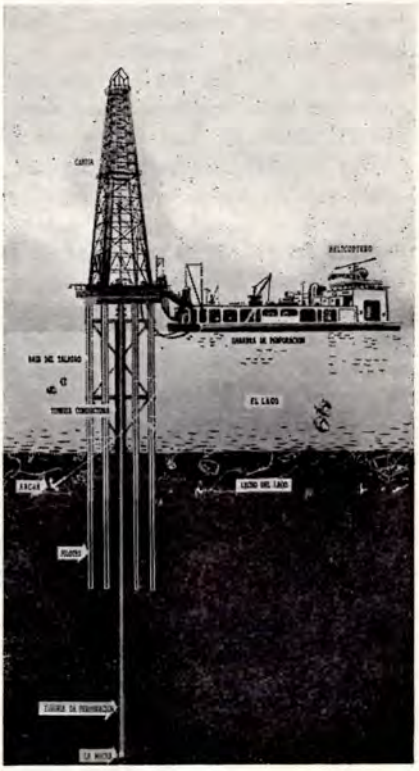

Behalve boringen naar olie in het land, verricht de Shell ook boringen in het meer van Maracaibo, waar men op ongeveer 25 km afstand van de oever goede petroleum heeft aangetroffen.

Hoewel uit zichtzelf beschouwd het boren van een put in het Meer op hetzelfde neerkomt als het boren van een put in het land, zijn er vele complicaties, welke optreden wanneer men onder water boort. Een draagconstructie van de toren dient in het Meer te worden neergelaten. De overige delen van de bij een boring gebruikte uitrusting (motoren, bordessen voor de buizen, spoelingbak, enz.) worden vervoerd met de boor-schuit, die naast de toren wordt verankerd. De benodigde materialen worden vervoerd met schuiten, die ten anker gaan in de nabijheid van de boor-schuit. De arbeiders begeven zich per sloep naar het werk, terwijl men in de laatste tijd bij wijze van proef toezichthoudend personeel heeft vervoerd met hefschroefvliegtuigen.

De stellage waarop de toren rust, gelijkt op een hoge tafel met buisvormige poten, welke stevig op de bodem van het Meer is vastgezet met behulp van 60 m. lange palen, die binnen in de poten lopen. Zo blijft de toren gedurende de zwaarste stormen op het Meer stevig staan.

Van de bovenkant van de tafel tot een punt op enige diepte in de bodem van het Meer beweegt de beitel, die aan het einde van de boorbuizen is bevestigd, zich binnen een tevoren aangebrachte geleidebuis. Deze buis maakt dat het water van het Meer niet in de put kan dringen en dat de aarde rondom de palen door de circulatie van de bij het boren gebruikte spoeling niet kan worden weggespoeld en deze derhalve niet los komen te zitten. Van het punt waar de geleidebuis eindigt dringt de beitel verder in

de bodem op dezelfde wijze als bij gewone boringen, totdat de vereiste diepte is bereikt.
Dg afbeeldingen geven een duidelijk beeld van het hierboven omschreven interessante werk. De benamingen zijn in het Spaans gesteld, waarom wij hiervan een vertaling laten volgen:

Cabria = toren Base el taladro = boorstelling

Tuberfa conductora = geleidebuizen

Ancla = anker Pilotes = palen

Tuberfa de perforación= broobuizen

La mecha = beitel Helicoptero = hefschroefvliegtuig

Gabarra de perforación = boorschuit

El Lago = Het Meer Lecho del Lago = bodem van het Meer.

We hebben ons wel eens afgevraagd wat die bak betekende, die Gusto bouwde en waarvoor hij precies diende. We zagen ook het hefschroefvliegtuig op het dak dalen. Een prachtig gezicht! Bovenstaande uiteenzetting geeft een duidelijk antwoord op de gestelde vragen.

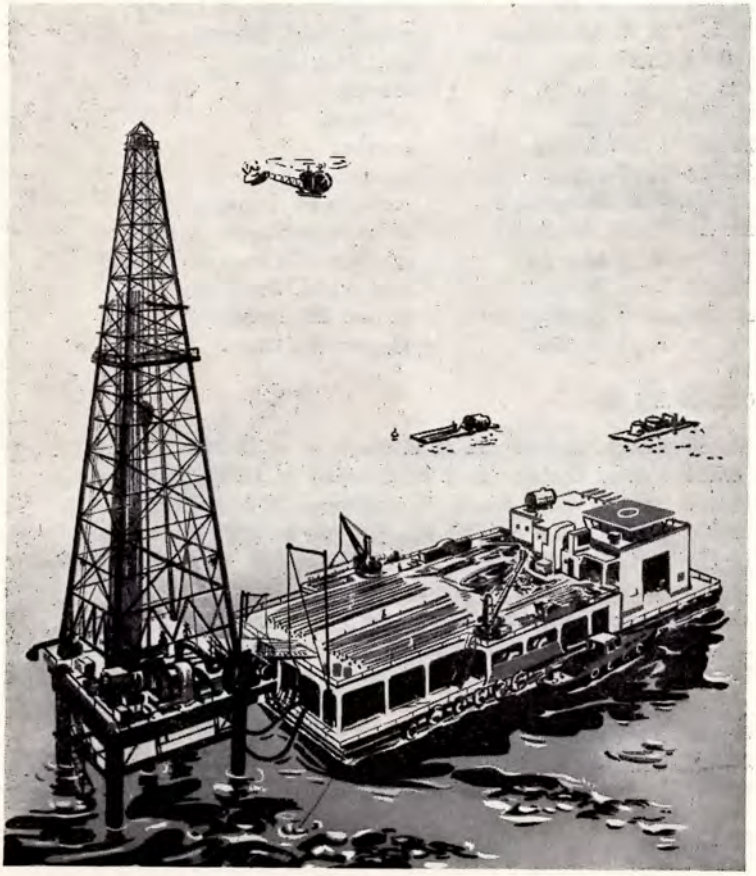

UIT ONS MIDDEN

IN DIENST GETREDEN OP:

1.5.54	W. J. D. Thie	constructeur Kraanbouw;
1.5.54	C. Kalkhoven	leerl. tekenaar Staalbouw;
1.5.54	G. Linderhof	ingenieur Wetensch. Afd.;
1.5.54	Mej. A. Oldenburg	typiste Afd. Correspondentie;
10.5.54	A. Kruythof	leerl. tekenaar Mach. Bouw;
17.5.54	J. K. Bot	leerl. tekenaar Bouwbureau;
26.4.54	P. Antheunisse	electricien;
26.4.54	B. Woudstra	constructiewerker;
26.4.54	G. v. d. Berg	hulpijzerwerker;
26.4.54	P. H. v. Oorschot	hulpijzerwerker;
26.4.54	D. v. d. Net	scheepstimmerman/l. bew.;
3.5.52	A. H. Meulemans	transp.arb./al. Bouw;
10.5.54	C. M. Sebo	mach.bankwerker;
12.5.54	J. C. Mustert	schaver;
17.5.54	L. C. Kik	el. lasser;
24.5.54	J. W. Muller	brander;
24.5.54	L. Meulstee	koperslager;
24.5.54	J. H. Burgerhout	meubelm./al. Bouw;
24.5.54	G. W. H. Smit	meubelm./al. Bouw;
24.5.54	G. J. Maissan	meubelm./al. Bew.;
24.5.54	J. v. Holten	meubelm./al. Bew.;
31.5.54	A. v. Kleef	sjouwer Al. Bouw;
31.5.54	P. H. de Bie	sjouwer Al. Bouw.

GEBOREN OP:

7.5.54 Neeltje, dochter van A. P. Nugteren en D. H. v. Gent;
8.5.54 Helena, dochter van J. H. Schepers en M. E. Tummers;
9.5.54 Cornelis, zoon van T. Boogaards en N. Maasdam;
11.5.54 Maria Louise, dochter van J. Finke en J. P. Fransen;
12.5.54 Hendrikus Jacobus, zoon van P. Gerritse en C. E. Zeedijk;
12.5.54 Arie, zoon van A. Maris en E. Onink;
13.5.54 Johanna Adriana, dochter van J. A. Grimminck en H. Roth;
17.5.54 Johanna Hendrica, dochter van A. Immerzeel en A. Mookhoek;
22.5.54 Johannes Augustus Maria, zoon van A. J. Pelzers en M. E. Stevens;
24.5.54 Joris, zoon van H. Ouwens en C. Reine;
25.5.54 Mirriam, dochter van A. W. Jacobs en J. M. Vrijdag;
30.4.54 Jocoba, dochter van J. Weyermans en G. Schut.

GEHUWD OP:

19.5.54 N. Nout met M. J. v. Doorn;
21.5.54 E. Breddels met H. v. d. Nall;
26.5.54 F. Heusdens met L. Pama.

OVERLEDEN OP:

25.5.54 Cornelis v. Kooten.

DANKBETUIGINGEN

Voor de belangstelling en de ontvangen geschenken bij mijn 25-jarig dienstjubileum betuig ik hiermede Directie, chefs, bazen en collega's mijn oprechte dank.

M. v. d. BERG

✶

Aan Directie, mej. Heynen en collega's hartelijk dank voor de betuigingen van medeleven tijdens mijn ziekte.

O. v. RAAY

✶

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan Directie, Mej. Heynen, chefs, bazen en collega's voor het medeleven tijdens mijn ziekte.

J. HASPERS

✶

Aangenaam getroffen door de geweldige belangstelling bij mijn 25-jarig jubileum, dank ik allen, die deze dag voor mij en mijn echtgenote tot een onvergetelijke hebben gemaakt.
In het bijzonder danken wij Directie, Mej. Heijnen, chefs, bazen, collega's, P.V., redactie Zeskant en kernleden zeer hartelijk.

G. F. MEIJERS en echtgenote

✶

Langs deze weg — omdat het niet mogelijk is ieder persoonlijk te bedanken — spreek ik mijn erkentelijkheid uit voor het medeleven tijdens de ziekte van wijlen Cornelis van Kooten en voor de laatste eer aan hem bewezen, zowel aan Directie, bazen, kantoor- en verder personeel.

Wed. P. v. KOOTEN-DIJKSMAN en kinderen

✶

Ondergetekende betuigt langs deze weg zijn hartelijke dank voor de bloemen en het cadeau, gekregen van zijn chef en collega's voor zijn 40-jarig huwelijksfeest.

J. M. v. d. WEGHE en gezin

✶

Hiermede betuig ik, mede namens mijn vrouw, mijn hartelijke dank aan Directie, chefs, bazen en collega's voor de grote belangstelling en mooie cadeaux geschonken bij mijn dienstjubileum.

M. GOUDAPPEL

W.S.V. „GUSTO" SLIKKERVEER

Eindelijk is het dan zover gekomen, dat wij een wandelsportvereniging hebben. Vele malen heb ik er over horen bomen, verschillende personen zijn ervoor aan het werk geweest. Maar steeds was er blijkbaar iets onoverkomelijks, want er gebeurde niets. Nu werd het nog eens geprobeerd en het is nu gelukt.

Iets over de oprichting zelf. Door de initiatiefnemers werden eerst verschillende personen gepolst. Ze kregen van de een een positief, van de ander een ontwijkend antwoord. Een briefje werd aangeplakt. Resultaat 20 leden! Een vergadering werd belegd, waarin het besluit werd genomen, dat we ons bij de Sportclub „Gusto" zouden aansluiten. Deze Sportclub telt thans twee takken van sport, voetbal en wandelen. We zouden eerst een mars lopen en beviel deze goed, dan zouden we uniformen e.d. zien te krijgen. Na een trainingsavondje liepen we bij Boele onze eerste wandeltocht. Beloning: een fraaie groepsprijs. De stemming was best en hieruit werd geconcludeerd: doorzetten. Uniformen werden besteld.

Op 22 Mei togen we naar Rotterdam-Charlois voor een wandeltocht, uitgeschreven door De Jonge Garde. We liepen 25 km. in een druilige regen. Ondanks dit tegenvallertje een prima stemming. We veroverden weer een fraaie groepsprijs en een 2e prijs, wat lang niet gek was. Als dit stukje in Het Zestkant verschijnt zullen we weer enkele tochten achter de rug hebben en ik hoop hiervan dan ook gunstige resultaten te mogen vermelden. De prijzenkast van de Sportclub moet vol!

We zullen aan de criticasters, die beweren dat we geen prijzen nodig hebben, omdat we toch niets te betekenen hebben, iets laten zien.

Verder wil ik hier dank brengen voor ieders medewerking. Allereerst de wandelaars(sters) voor hun spontane aanmelding als lid en om het feit, dat ze de betrekkelijk zware financiële verplichting aandurfden. Dat wil heel wat zeggen. Laten we hopen, dat de mentaliteit van alles voor elkaar en met elkaar mag blijven. Dan een woord van dank aan de Heer Bode voor

zijn pirma verzorging en zijn bereidwilligheid ons steeds te willen vergezellen. We hopen op zijn steun te mogen blijven rekenen.
De voorzitter danken we voor zijn ijver bij de aanschaffing van onze spullen (heb je Bode niet nodig gehad die week voor blazen, voorz.?) en last but not least onze Directeur, de Heer N. Conijn Jr., voor zijn medewerking bij de aanschaffing van onze embleems. Hiermede eindig ik voor deze keer met

Want wij wandelen steeds voort
Naar 't einddoel, zoals 't hoort,
Hoog de Gusto-kleuren, blauw en grijs,
Ons doel... sport en als het kan een prijs!

B. B.

Afscheid

Bij Gusto heb ik de laatste elf jaar
Heel wat bouten opgedraaid
En veel „prakjes" gehaald voor het Lekboot-volk.
Nu ben ik afgezwaaid!

Bouten opdraaien en eten halen
Behoef ik niet meer te doen,
Want ik werd 65 jaar,
En dus ging ik met pensioen.

Zaterdag was er in 't schaftlokaal
Geen plechtig afscheid of zo.
Tóch kreeg ik van mijn makkers hier
Een prachtig gasstel cadeau.

Hierbij dank ik U allemaal
Voor wat U mij wilde schenken.
Als moeder de vrouw ons potje kookt
Zal ik nog vaak aan U denken.

Tenslotte hoop ik dat U allemaal
De 65 zult halen,
En dat ze aan U — en ook aan mij —
Héél lang pensioen zullen betalen!

L. VALSTER

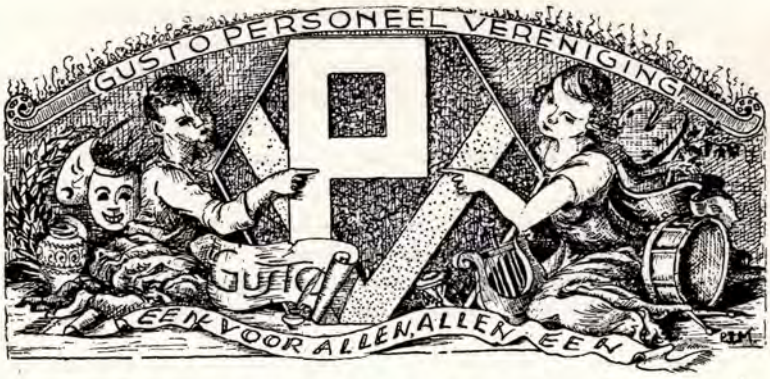

VAN HET BESTUUR

We schrijven Juni. Dat wil voor het P.V.-bestuur zeggen: een adempauze, even rust. Het seizoen zit er weer op. Onze gedachten kunnen zich nu richten op de a.s. vacantie-periode.

Lang kan de rust echter niet duren, want in September begint het nieuwe seizoen en moeten we alweer gaan denken over plannen voor de betrekkelijk nabije toekomst. Dus eigenlijk geen rust, want in de paar zomermaanden, welke ons van het nieuwe seizoen scheiden, volgen bestuursvergaderingen en besprekingen met gezelschappen en zalenverhuurders elkaar op.

Het vorenstaande is heus niet bedoeld als een jammerklacht. Je bent bestuurslid en voor die eer moet je wat over hebben!

Het bestuur werkt, het heeft in 't afgelopen seizoen gewerkt. Maar een ding weet het niet: heeft het goed gewerkt?

We horen daarover van onze leden zo weinig. Is er critiek? Moet het anders? We weten het niet.

Van de jaarvergadering, waarin al deze vraagtekens zouden kunnen worden weggewerkt, blijven de meeste leden veilig weg.

Zodoende wordt het bestuur aan zichzelf overgelaten. En het gaat z'n gang in de hoop, dat hetgeen gedaan wordt de goedkeuring van de leden wegdraagt.

Nu is het bestuur, mogelijk heel eigenwijs, de mening toegedaan, dat het niet slecht gewerkt heeft en, voor zover financieel mogelijk, de leden een behoorlijk aantal goede en leerrijke toneel- en filmvertoningen heeft kunnen bieden.

We geven hier een overzicht:

15 en 16 Sept. 1953: documentaire film „Circuscavalcade;

1 October 1953 : toneeluitvoering „Het witte schaap van de familie";

29 en 30 Oct. 1953	:	Speelfilm „Jamaica Inn";
16 Nov. 1953	:	documentaire films uit Amerika;
14 Dec. 1953	:	Toneeluitvoering „Oost West, Egypte best";
19 Dec. 1953	:	kindermiddag met Aug. van Gils;
12 Jan. 1954	:	documentaire film „Door Zweden en Lapland";
3 en 4 Febr. 1954	:	Speelfilm „Topper komt terug";
25 Febr. 1954	:	toneeluitvoering „Vliegersvrouwen";
25 Maart 1954	:	Lezing door Willem v. Iependaal;
6 Mei 1954	:	toneeluitvoering „De nacht van de 16e Januari";
20 en 21 Mei 1954	:	Speelfilm „Mijnheer de Gouvernante";
5 Juni 1954	:	Cabaretavond met Willy Vervoort. Bal na;
10 Juni 1954	:	Tropica lezing en film „Met de camera onder water".

Men oordele nu zelf. En mogen wij dan op de a.s. jaarvergadering in September eens van U horen of het gebodene naar Uw smaak was. En was het niet zo, dan vernemen we gaarne U:w wensen en verlangens. Voor gezonde en opbouwende critiek staat geheel open

UW BESTUUR

✶

De nacht van de 16e Januari

Na afloop konden we wel zeggen, dat de opvoering van bovengenoemd toneelstuk door „Magna Pete" op 6 Mei jl. in het Passagetheater, weer geslaagd mocht heten.
We boekten een recordaantal bezoekers, nl. ruim 900.

Dit zal wel het gevolg zijn geweest van het feit, dat deze uitvoering in Schiedam kon worden gegeven en wel in het Passagetheater. Het is alleen te betreuren, dat dit theater slechts sporadisch voor ons beschikbaar is en we dus, zolang Schiedam's zalen-armoede duurt, op Rotterdam zijn aangewezen.

Over het stuk zelf zullen we niet uitweiden, daar dit reeds in het vorig Zeskant is geschied. Wel kunnen we getuigen, dat het amateur-gezelschap „Magna Pete" ons vergastte op een gave vertolking van dit moeilijke stuk. Het vertoonde spel stond bijna op beroepspeil.

Uit de reacties van onze leden hebben we kunnen opmaken, dat we met de keus van dit toneelstuk een goede greep deden en, dat we hiermede onze leden een genotvolle avond hebben kunnen bezorgen.

En daar gaat het per saldo maar om!

✶

Mijnheer de Gouvernante

Op 20 en 31 Mei jl. vond de vertoning van de film met de hierboven vermelde titel plaats. Gedurende beide avonden was de grote zaal van „Irene" uitverkocht. Deze geestige film viel dan ook wel in de smaak. De diepere achtergrond van het komische gegeven was het roddelen en waartoe dit alles kan leiden. De film mag dit wel een weinig overdreven hebben om het kluchtige te handhaven, maar een feit is, dat geroddel en geklets tot rare dingen aanleiding kunnen geven, ja, soms levens kunnen vernietigen. Dit wordt lang niet altijd beseft. We hebben er intussen niet zo zwaar aan getild en volop van de film genoten. Iemand slaakte zelfs de verzuchting: jammer, dat-ie uit is, ik had nog wel een uurtje door willen gaan. Het voorprogramma was ook goed verzorgd. Vooral de film over „Wat ons scheidt" in kleuren voldeed zeer.

„BEATI"

Eindelijk is het weer weer best en zitten we buiten. Na ampele verkennings ritten, slaagde het bestuur een onvervalste nederzetting te ontdekken, waar nog geen vernieuwings-begeerten op waren toegepast.
Een boerderij - als een droom. De boer die daar op zit (zoals dat in vakjargon heet), had geen bezwaren zodoende streek de club er op neer als een troep mussen.
Er is daar voor elke schilder stof voldoende om zich een jaar lang kromme vingers te penselen, dus diegenen onder ons die twijfelden, kunnen we geruststellen.
Het ruikt er naar jasmijn en naar mest, dus kies wat je het meest aantrekt en U tot inspiratie brengt.
Er is water. (Om te schilderen). Schuren, stallen en hooibergen, tevens een prachtige malerij; zoals „Gerard Dou er nooit één gezien heeft." Er zijn bomen in vele variaties, kortom een eldorado.
Fiets of bus naar Kethel, vlak bij de v.m. Halve-Maan over de spoorlijn 2de weg links is het.
Die nog niet kwamen hebben een razende spijt die vorige Zaterdagen voor niets geleefd te hebben.
Dat zullen ze bemerken, als ze alle onbelangrijke prulleboel opzij gooien en komen schilderen in Gods vrije land, dat wij (Beati) ontdekten.

P. J. M.

zoveel mogelijk — ter bruiloft te noden. En Zaterdag begint het „inhuizen", d.w.z. de buren brengen het huisraad met de bruidskoe naar het nieuwe huis. 's Avonds opnieuw de „Jongelui's bruiloft", wellke om half elf afgelopen moet zijn, zodat de bruigom nog tijd heeft vóór Zondag zijn bruid thuis te brengen. Zondags vindt dan de huwelijksinzegening plaats, om het feest dan voort te zetten, met 's Maandags als waardig sluitstuk de bruiloft der buurvrouwen en ouwelui. Maar dan is 't ook uit.....

Corca (L.S.Z.)

HYDRAULIEK

Ondanks het feit, dat Pascal reeds omstreeks 1650 zijn natuurkundige wetten voor vloeistoffen onder druk formuleerde, duurde het toch nog tot 1795, voordat de eerste hydraulische pers werd geconstrueerd door Brahmah. Er verliepen nog bijna 150 jaar, voordat de technici een toepassing vonden voor de door natuurkundigen reeds scherp geformuleerde eigenschappen van vloeistoffen.

Hiermee stond de techniek aan het begin van een lange ontwikkeling van één van haar meest belovende takken. In de tijd tussen 1800 en 1900 werden vloeistoffen onder druk bijna uitsluitend gebruikt voor het opwekken van zeer grote krachten. Men leerde plunjers met pakkingen maken, waarmee het mogelijk was het systeem redelijk goed af te dichten. In de 19e eeuw werden deze toepassingen zeer goed „uitgekiend". Men was hierbij tenslotte voor geen kleinigheid meer vervaard, waarvan de hefkranen in de Surrey-docks in Londen getuigen.

Deze kranen werken met hydraulische cylinders, welke zijn aangesloten op een centraal systeem van water onder hoge druk.

In 1949 waren deze kranen nog in gebruik, en waarschijnlijk nu nog, ondanks het feit dat het in de buurt van sommige exemplaren verdacht motregende.

De opkomst van de auto omstreeks 1900 zette veel constructeurs aan het denken over een hydraulische aandrijving voor auto's d.m.v. pompen en motoren. Hier verliet men dus het principe van de rechtlijnig bewegende plunjer-„motor" en verving deze door een roterende motor.

In 1903 reed in Amerika de eerste auto met hydraulische aandrijving. De cardanas met differentieel won echter het pleit. In 1953 doet de hydrauliek weer een nieuwe poging op dit gebied. De uitslag van deze aanval zal echter pas over enkele jaren bekend zijn.

De ervaringen met deze eerste hydraulisch aangedreven auto stelden de constructeurs Williams en Janney in staat een probleem van de Amerikaanse Marine op te lossen, n.l. de hydraulische aandrijving van geschutskoepels op slagschepen. De electrische apparatuur hiervoor bleek zeer slecht te voldoen.

In 1906 werd een hydraulische installatie ingebouwd in de geschutskoepels van de 30 cm kanons van de U.S.S. „Virginia".

Het succes was van dien aard, dat in 1908 een honderdtal eenheden was afgeleverd. Nu, in 1954, worden op de grootste slagschepen geschutskoepels met 40 cm geschut hydraulisch gezwenkt: gewicht 1800 kg per koepel, hetgeen het gewicht van een moderne complete torpedobootjager is.

De Williams-Janney aandrijving bestond uit een roterende pomp met variabele opbrengst en een hydraulische roterende motor met constant

(Vervolg op blz. 71)

EEN PAAR FOTOTIPS

De hiernavolgende eenvoudige aanwijzingen zijn bedoeld voor de ontelbaar velen onder ons, die met de zomerdag weleens een fototoestel ter hand nemen. Gevorderde amateurs en vaklieden behoeven deze wenken niet ter harte te nemen. De genoemde foutjes komen echter voor in vele honderden foto's welke in de loop der jaren aan de Zeskantredactie zijn ingezonden. Als men erop gelet had, zouden deze opnamen direct beter zijn geworden. Een aantal foto's zijn ter illustratie opgenomen. Links staat steeds de „foute" opname, terwijl bij de rechter foto de hier gegeven tips zijn toegepast.

Wanneer U een foto gaat nemen, dient U erop te letten, dat de elementen in Uw foto — zoals mensen, dieren, gebouwen, landschapschoon — een eenheid vormen. Uit de foto moet duidelijk blijken dat de gefotografeerde dingen en mensen bij elkaar behoren, om een voorbeeld te noemen: een foto van een man en een hond is heel iets anders als die van een hond met zijn baas. Dat bij elkaar behoren wordt al heel eenvoudig gesuggereerd door de blikrichting van de in de foto voorkomende mensen (en dieren). (Zie foto's onderaan blz. 68. Links is fout en rechts is beter!)

Er moet een aandachtspunt zijn. Als dat aandachtspunt zoals in de eerste foto zelf een beeldelement is, dan worden twee onderwerpen vaak verbonden tot één. Maar het kan ook een denkbeeldig punt zijn buiten het beeldveld, desnoods achter de camera, zoals in het tweede voorbeeld. Zorg er echter voor, dat de personen die U fotografeert, niet in de lens staren, zoals het meisje op de tweede foto van boven, links op blz. 69. Als ze even in een andere richting kijkt, wordt de foto direct veel vlotter! Bij een groepje dient U een ogenblik af te wachten, dat allen op de opname geconcentreerd zijn. De foto links onderaan op de volgende bladzij laat duidelijk zien waarom.

Een verder veel voorkomend foutje is, dat de horizon schuin staat wat meestal storend werkt. Dat is gemakkelijk genoeg te vermijden. Zie hiervoor het verschil tussen de derde foto van boven links en rechts op de volgende pagina.

Veel plezier kunt U hebben van twee eenvoudige hulpmiddelen die bij veel boxjes tegenwoordig zijn ingebouwd, of vaak voor een gering bedrag te koop zijn. Wij doelen op voorzetlens en geelfilter. Met zo'n voorzetlens kunt U foto's op korte afstand maken — vandaar de ook veel

FOUT

BETER

gebruikte naam portretlens — en een geelfilter zorgt ervoor dat er een beetje tekening of zelfs mooie wolken in de lucht komen. Uw fotohandelaar zal U kunnen zeggen of Uw toestel zich voor portretlens en/of geelfilter leent.

Maak er een vaste gewoonte van steeds op een vast moment de film door te draaien. Dat kan zijn vlak nadat U een opname gemaakt heeft, maar liever nog vlak vóórdat U de volgende opname gaat maken. In het laatste geval blijft de film ook in eenvoudige camera's mooi strak zitten, wat de scherpte van de foto's ten goede komt. Maar draai Uw film niet te hooi en te gras door, de ene keer na de opname, de andere keer onmiddellijk voor de volgende, want dan raakt U zeker in de war. En houdt bij het doordraaien van de film het met rood celluloid afgedekte „kijkgaatje" niet in de zon. Sommige moderne films zijn zo gevoelig dat ze hierdoor gaan „sluieren" wat zich in vlekken of soms strepen op het negatief uit.

Het maken van de opname — het bedienen dus van de sluiter — moet U zoveel mogelijk met één vinger doen, terwijl de andere vingers van dezelfde hand het toestel blijven ondersteunen. De andere hand houdt natuurlijk als steeds de camera vast.

Tracht tenslotte steeds bij het maken van een foto steeds wat afwisseling te vinden. Een lager of hoger standpunt doen U de wereld zien vanuit vogelvlucht of kikvors-prespectief. Een vanuit dat standpunt gemaakte opname kan dikwijls interessanter zijn dan een foto die op de gebruikelijke manier gemaakt is. De twee eerste foto's van de vorige bladzijde laten U het verschil duidelijk zien. In de rechter foto werd het toestel heel laag bij de grond gehouden. Het resultaat is direct veel interessanter, of niet?

TEWATERLATING

z.z. „DALNEVOSTOCHNI"

C.O. 301

De bij onze vennoot „De Klop" te Sliedrecht voor Russische rekening in bouw zijnde dubbelschroef hoppercutterzuiger, C.O. 301, werd op 29 April jl. met goed gevolg te water gelaten. De hoofdafmetingen van het schip zijn 65,— x 10,50 x 5,20 mtr., de zuigdiepte 15 mtr., terwijl de beuninhoud 400 m^3 bedraagt.

Vervolg „HYDRAULIEK"

slagvolume. Deze aandrijving was in 1906 even fundamenteel als in 1795 de eerste hydraulische pers van Brahmah.
Spoedig bedacht men andere toepassingen van hydraulische apparatuur; de meest belangrijke hiervan waren munitie-liften in oorlogsschepen en in 1916 de hydraulische stuur machines voor de U.S.S. „New Mexico". Het s.s. „United States" heeft op het ogenblik de grootste hydraulische stuurmachine welke ooit gebouwd werd.
Omstreeks 1920 kwam de electrotechniek echter zo sterk opzetten, dat, buiten de vorengenoemde zeer succesrijke toepassingen, de hydrauliek zich weer ging toeleggen op het omzetten van kracht d.m.v. cylinders, zoals in de jaren 1800—1900.
Ondanks deze teruggang bleef men toch zoeken naar nieuwe toepassingen. Als voornaamste hiervan kunnen worden genoemd:
aandrijvingen van draadtrekbanken, rubber calanders, papiermachines en staalwalserijen.
Opvallend is hierbij, dat dit meest toepassingen zijn, waarbij speciale eisen gesteld worden aan de synchronisatie van elkaar opvolgende productie-machines.
Een interessante poging om een nieuwe toepassing te verwezenlijken, was de eerste geheel hydraulisch aangedreven trein in 1923 op het traject Waterbury—Bristol bij New York. Ook deze poging verloor het echter van de electrotechniek. In 1952 bouwde men een tweede hydraulisch aangedreven trein.
In de jaren vóór en tijdens de tweede wereldoorlog won de overtuiging veld, dat de verwezenlijking van speciale regelschakelingen, bedieningen en vermogens-transmissies toch goedkoper was, door toepassing van hydraulische onderdelen i.p.v. electrische schakelingen.
Hiermee begon het tijdperk waarin de hydrauliek weer in het midden van de belangstelling kwam.
De toepassingen van de hydrauliek groeiden in enkele jaren uit tot een vakgebied, waarin zeer gespecialiseerde kennis noodzakelijk werd.
De opzienbarende prestaties welke op dit gebied worden geleverd, geven soms bij niet-deskundigen een haast „ziekelijke neiging" tot toepassing van hydrauliek. Bij vermogens-transmissies gaat er door hydrauliek meestal 25 % van het toegevoerde vermogen verloren. Dit alleen eist al een speciale reden voor toepassing van hydrauliek. Bovendien zijn hydraulische onderdelen, absoluut genomen, vrij duur. Dit is de reden waarom deze installaties alleen maar de toets kunnen doorstaan tegen installaties die nóg duurder en/of zoveel slechter in eigenschappen zijn.
Tenslotte de momenteel bereikte topprestatie op het gebied van hydraulische pompen. Op het ogenblik is in Amerika een pijpenreduceermachine in aanbouw, die wordt aangedreven door twee hydraulische pompen van elk 4000 pk, bij een werkdruk van 210 atm. Met deze machine kunnen pijpen worden gereduceerd met een ingaande diameter van 45 cm. De grootste in gebruik zijnde machine van dit type reduceert pijpen van 16 cm. uitwendige diameter.
Literatuur: Tijdschrift „Applied Hydraulics".
Boek „Hydraulics and its industrial application" Ernst.

Ir. S. (Gusto).

KIJKJE OVER BUURMAN's SCHUTTING

Een artikel „Ongevallenwet" bij Gusto verhaalt van een man die zich op de duim sloeg, naar de dokter ging, zijn werk verzuimde en Vrijdags geen loon, maar ook geen ziekengeld kreeg, omdat de verantwoordelijke instantie er anders over dacht dan de man zelf en de dokter niets gezegd had van thuisblijven. Iedereen was, naar wij aannemen, volkomen te goeder trouw, maar de portemonnaie van moeder de vrouw bleef leeg. Kijk, dachten wij zo, daar heb je het weer. Zo vaak heb je als klein mannetje, als enkeling, je belangen toevertrouwd aan een grote organisatie, om het even of dat een voetbalbond is of een uitvoerend orgaan van een sociale verzekering. En als je in de penarie zit, blijkt dat jij en honderdduizend andere kleine mannetjes gebonden bent aan allerlei voorschriften en regelingen waarvan je de draagwijdte nauwelijks kunt overzien. Vooral ook omdat ze gesteld zijn in een ingewikkelde ambtelijke taal waaruit vrijwel niemand wijs kan worden. Binnenkort gaat de mens in formulieren gekleed van de wieg tot het graf.....

Een waar volksfeest was de slot-contactavond van De Klop's personeelsvereniging. Onder gezellige muziektonen werd met vuur gespeeld. Er werd koffie geserveerd zodat kon worden begonnen met sjoelen. (Daar gebruiken ze in Sliedrecht zeker schoteltjes voor?) De spelers hadden gekleurde gezichten; bij het tafeltennis werden de gekste capriolen gemaakt en verschillende jasjes belandden dan ook op stoel.

Goede geest in de onderneming, is het onderwerp van een artikel bij J. & K. Een artikel dat onze (zo uiterst schaarse) instemming kan wegdragen. Geen goede geest door pappen en nathouden, of opzitten en pootjes geven, maar goede geest door het uitwisselen van meningen, heftige meningen mijnentwegen en dan leren elkaars mening en elkaar om die mening te respecteren.

L.S.Z. wijdt enige aandacht aan het „porren", de term die bij hen gebruikt wordt om achterstallige leveranciers tot spoed aan te zetten bij het doen van hun levering. Die leveranciers zijn „ook maar mensen" schrijft de redactie erbij. Gelukkig maar dat dit nu eens voor allemaal wordt vastgesteld.

Bij Verschure jubileerde de ketelmaker G., een populaire figuur onder zijn collega's dat merkten wij wel aan de woorden van waardering. Schril stak daartegen af de Heer J. die deze gelegenheid aangreep om zijn afkeer van ketelmakers tot uitdrukking te brengen. Ach misschien jubileert de heer J. binnenkort ook (weer?) en wie weet komt dan de heer G. aan het woord.

Een interessant probleem stelt ons Conrad-Stork waar zekere heer B. een scheerapparaat kreeg vergezeld van de wens, dat hij daarmee nog vele kilometers baardhaar zal kunnen afmaaien. Nu gaan wij rekenen: Schattende dat éénmaal scheren oplevert 500 baardharen maal 1/5 mm is 10 cm baardhaar, dan komen wij tot 10.000 maal scheren voor één kilometer. Dat is al meer dan voldoende voor heer B. zelf. Daar de wens luidde: vele kilometers, zal hr. B. dagelijks vele baarden moeten gaan scheren. A raison van 6 minuten per baard, worden dat tien kerels per uur. Tien uur per dag. Een vriendelijke wens, Conrad-Stork.